

Büyük Komutan
**SELAHADDİN
EYYUBİ**

SELAHADDİN EYYUBİ

Bir Çocuktan Büyük Bir Kahramana

Dicle Nehri, Tikrit'in kıyısından akıp gidiyordu. Şehrin taş duvarlarının ardında, küçücük bir bebek dünyaya geldi.

Adını Yusuf koydular.

Henüz ne ata binebiliyor ne de bir kitap okuyabiliyordu. Küçük elleriyle annesinin parmağını tutuyordu.

Yıllar sonra o eller, büyük bir ordunun dizginlerini tutacak, yardıma ihtiyaç duyan insanlara uzanacaktı.

Bu çocuk büyüyecek; cesareti, aklı ve cömertliğiyle tarihe iz bırakacaktı.

Adı uzak şehirlerde duyulacak, hikâyesi yüzyıllar boyunca anlatılacaktı.

İşte o çocuk, **Selahaddin Eyyubi'ydi.**

Küçük Yusuf'un hayatı yolculuklarla başladı. Ailesiyle başka şehirlere gitti; yeni sokaklarla, yeni insanlarla tanıştı.

Büyürken önünde kitaplar, çevresinde bilgili insanlar vardı. Derslerini dinledi, dinini öğrendi, bilgisini artırdı.

Babası şehir yönetiminde görevliydi. Amcası Şirkuh ise tecrübeli bir komutandı. Yusuf onların yanında yetişti.

Öğreneceği daha çok şey vardı.

Bir gün önemli kararlar verecek, pek çok insanın sorumluluğunu taşıyacaktı. Bunun için önce kendisini yetiştirmeliydi.

Selahaddin'in uzun yolculuğu böyle başladı:
Öğrenerek, çalışarak, adım adım büyüyerek...

Derken küçük Yusuf büyüdü.

Artık önünde okul avlularından çok daha uzun yollar uzanıyordu. Amcası Şirkuh'la Mısır'a doğru yola çıktı.

Atların ayakları altında tozlar yükseliyor, yol ufukta ince bir çizgiye dönüşüyordu. Yolculuğun sonunda onları Nil Nehri'nin ülkesi bekliyordu.

Mısır'da zor günler yaşıyordu. Ülkenin yönetimi için mücadele edenler vardı.

Selahaddin burada önemli görevler aldı. Güçlüklerle karşılaştı, tecrübe kazandı.

Amcası vefat edince büyük bir sorumluluk ona verildi: Vezir oldu.

Artık vereceği kararlar, binlerce insanın hayatını etkileyecekti.

Selahaddin zamanla Eyyubi Devleti'nin sultanı oldu.

Kapısına her gün haberler, sorular ve yardım istekleri geliyordu. Şehirlerin korunması, ülkenin yönetilmesi ve insanların ihtiyaçlarının karşılanması gerekiyordu.

Onun döneminde okullar, hastaneler ve köprüler yapıldı.

Bir okulun kapısından öğrenciler giriyor, bir hastanede hastalar şifa arıyor, bir köprüden yolcular geçiyordu.

Selahaddin'in sorumluluğu, şehirlerin en küçük sokaklarına kadar uzanıyordu.

Ülkesini güçlendirirken insanların hayatına da dokunuyordu.

Fakat önünde, yıllar sürecektir büyük bir mücadele daha vardı.

Uzakta bir şehir onu bekliyordu: Kudüs.

Kudüs, Müslümanların ilk kiblesinin bulunduğu kutsal şehirdi.

Selahaddin doğmadan yıllar önce, Haçlı ordusu Kudüs'ü ele geçirmişti. Şehirde büyük bir katliam yaşanmış, kendini savunamayan pek çok insan öldürülmüştü.

Haçlı seferleri sırasında başka yerlerde de katliamlar olmuştu. Aileler evlerinden ayrılmak zorunda kalmış, savaşlar insanlara büyük acılar yaşatmıştı.

Selahaddin, Kudüs'ü geri almak istiyordu. Bu mücadele, halkını saldırılara karşı koruma sorumluluğuyla da birleşiyordu.

Ama önce dağınık güçleri bir araya getirmeliydi.

Kudüs'e giden yol uzundu. Bu yol, sabır ve kararlılık istiyordu.

Selahaddin yıllarca hazırlık yaptı. Görüşmeler yaptı, anlaşmalar kurdu. Mısır ve Suriye’de büyük bir gücü bir araya getirdi.

Her adımı kolay olmadı. Bazen bekledi, bazen yeniden denedi.

Kudüs’ü geri almak için karşısındaki Haçlı ordusuyla savaşması gerekiyordu.

1187 yılının sıcak yazında ordular, Hittin tepelerinde karşılaştı.

Selahaddin, askerlerine önderlik etti. Uzun yılların hazırlığı şimdi sınanıyordu.

Savaş zorlu geçti. Sonunda Selahaddin’in ordusu kazandı.

Hittin zaferi, tarihe iz bırakan büyük bir başarı oldu.

Şimdi Kudüs’e giden yol açılmıştı.

Sonunda Kudüs'ün surları göründü.

Yüksek taş duvarlar... Kapalı kapılar... Duvarların ardında evler ve dar sokaklar...

Selahaddin, yıllardır ulaşmak için uğraştığı şehrin önündeydi.

Kuşatma başladı. Günler geçerken içerideki insanlar bekliyordu. Anneler, babalar, çocuklar... Hepsinin hayatı, mücadelenin nasıl biteceğine bağlıydı.

Şehri savunan Balian, Selahaddin'le görüşmeye geldi.

İki taraf teslim şartlarını konuştu. Uzun mücadelenin ardından bir anlaşmaya varıldı.

Artık çatışmalar duracaktı.

Kudüs'ün kapıları açılacaktı.

2 Ekim 1187...

Kudüs'ün kapıları açıldı. Selahaddin, yıllardır ulaşmak için uğraştığı şehre kavuştu.

Büyük komutan hedefine ulaşmıştı.

Yıllar önce Haçlı ordusunun gelişinde yaşanan katliam, onun şehri teslim alışında tekrarlanmadı.

Anlaşmaya göre ayrılacak insanların çoğunun fidye denilen bir ödeme yapması gerekiyordu. Selahaddin, pek çok yoksulun bu parayı ödemededen serbest bırakılmasını sağladı.

Artık Kudüs ve halkı onun koruması altındaydı. Şehri yeni Haçlı saldırılarına karşı savunacaktı.

Selahaddin'in adı, kazandığı büyük zaferin yanında gösterdiği merhametle de hatırlanacaktı.

Kudüs'te onarım günleri başladı.

Ustalar çalıştı. Mescid-i Aksa ve Kubbetü's-Sahre onarıldı. Şehirde yeni bir dönem başlamıştı.

Fakat mücadele henüz bitmemişti.

Avrupa'dan yeni Haçlı orduları geldi. İngiltere Kralı Richard da savaşa katıldı. Selahaddin, Kudüs'ü ve yönetimindeki toprakları korumak için yeniden mücadele etti.

Uzun, yorucu yıllar geçti. Bazen ilerledi, bazen geri çekildi.

Sonunda 1192 yılında bir anlaşmaya varıldı. Kudüs onun yönetiminde kaldı. Hristiyan ziyaretçilerin de kutsal yerlerini ziyaret etmesi kabul edildi.

Savaşın gürültüsü bir süreliğine dindi.

Yollarda şimdi ziyaretçilerin ayak sesleri duyulabilecekti.

Uzun yolculukların ardından Selahaddin Şam'a döndü.

Bir zamanlar yetiştiği şehirdeydi. Artık adı uzak ülkelerde bile bilinen büyük bir hükümdardı.

Hayatı boyunca pek çok insana yardım etmiş, servetini cömertçe paylaşmıştı.

1193 yılında hastalandı ve vefat etti.

Ardında büyük bir devlet bıraktı. Kendi parasından ise çok azı kalmıştı.

Onu tanıyanlar birlikte geçirdikleri günleri anlattılar. Tarihçiler hayatını kitaplara yazdılar.

Yıllar geçti. Çocuklar büyüdü. Şehirler değişti.

Ama küçük Yusuf'un nasıl büyük bir komutana dönüştüğü unutulmadı.

Selahaddin Eyyubi'nin hikâyesi, yüzyılları aşarak bize kadar ulaştı.

Şimdi bu hikâyeyi sen okuyorsun.

Bir zamanlar Selahaddin de bir çocuktur. Öğreneceği dersler, aşacağı zorluklar ve önünde uzun bir hayat vardı.

Çalıştı, büyüdü; büyük bir komutan, cesur bir kahraman oldu. Tarihte derin bir iz bıraktı.

Senin yolun belki bugün okuduğun bir kitapla başlayacak. Belki bir arkadaşına yardım ettiğin, bir haksızlığa karşı çıktığın günle...

Öğrendikçe, sözünü tuttukça ve insanlara iyilik yaptıkça sen de dünyaya güzel bir iz bırakabilirsin.

Belki bir gün aramızdan yeni Selahaddinler çıkacak.

Cesaretiyle umut veren, bilgisiyle yol gösteren, merhametiyle insanları koruyan...

Belki de onlardan biri sen olacaksın.

